

CALVARI Després d'una setmana sense escriure aquest dietari, els pensaments amuntegats em cauen al damunt des de l'armari de les coses pendents. Em quedo amb el que puc agafar amb les mans mentre el preu del deute puja pels núvols en plena caiguda lliure de l'Íbex-35. És Setmana Santa i Catalunya ja té assignat en els nous pressupostos generals el seu calvari particular.

AMNISTIA L'Església, la casa reial i els defraudadors han estat premiats pel nou govern barbut. Amb retallades mínimes o inexistentes a les institucions no democràtiques, i la continuïtat de l'exempció d'impostos. O amb una amnistia als estafadors a la caixa comuna que és un insult als esforços que es demana al poble a canvi de perdre el dret al treball entre altres *nimietats*. Per les barbes de Barrabàs!

MANAIES Aquests dies alguns gironins es vestiran de romà i faran picar les llances a terra mentre desfilen pels carrers del Barri Vell, com si el temps no hagués de passar mai més. Precisament ara que Garzón ha vist com, després de tornar de Colòmbia, li han tret l'escorta i el cotxe i l'han deixat amb un sol manaia -ho dic perquè l'escorta també va a peu- amb una certa sensació d'indefensió. Si poguéssim tenir al davant la llista de gent que aquest home ha portat a la presó, segur que entendríem la seva intranquil·litat. És per això mateix que el govern colombià el va envoltar d'extraordinàries mesures de seguretat en la seva visita. Mentrestant l'exministre Zaplana, el de Terra Mítica i altres bròquils, amb càrrec actual d'alt directiu a Telefónica, té dos escortes i cotxe oficial a compte dels valencians. ¿Pot ser que hi hagi més motius per protegir Zapalana que l'exjutge? ¿Hi ha alguna cosa que no sabem?

MARX XVI "El marxisme de Cuba ja no respon a la realitat", diu Ratzinger, cap del Vaticà. ¿Potser el capitalisme salvatge dóna una resposta millor? Jo li recomanaria, humilment, que llegís Marx entre missa i missa. Potser fins i tot podria arribar a comprendre millor el missatge de *Déu* a la terra.

VIOLÈNCIA Després de la vaga m'han quedat clares algunes coses. Els violents estan a favor de la reforma laboral. Si volguessin convèncer algú no es carregarien la raó de la mobilització popular, ni robarien les imatges de les portades a les persones que defensen els seus drets sense necessitat d'amagar la cara. El conseller d'Interior no és partidari de la il·lusió sinó de l'il·lusionisme. De sobte ens vol confondre a tots acusant uns i altres de connivència amb els violents i de no defensar prou els Mossos d'Esquadra. Sembla que amb el fum i les fogueres del 29-M haguem d'oblidar el que vam veure a la plaça Catalunya fa menys d'un any. Si ens posicionem contra els violents, siguin quins siguin, segur que ens en sortim més bé que si miren de barrejar-ho tot i esquitxar la llibertat d'expressió.

Els mitjans de comunicació busquen la foto més que no pas la notícia. És com si l'acció vandàlica d'una minoria tingués més importància que el que està en joc. De sobte, el debat que ha motivat la vaga desapareix i fins i tot s'anuncien canvis en el Codi Penal. Però cap canvi en la reforma laboral, tot i les grans mobilitzacions. Potser si la portada del *Washington Post* hagués estat la de la gent manifestant-se, en comptes de la de les botigues saquejades i els contenidors i l'Starbucks cremant, les autoritats no haurien trobat una sortida per salvar-nos dels dolents i seguir fent la seva.

CONFIANÇA Aquesta és la manera d'acabar amb la por i tornar a veure la llum al final del túnel. Però ja seria hora de posar-nos a excavar el túnel tots en la mateixa direcció. O acabarem la Setmana Santa enterrats en comptes de ressuscitats.